

Утвърждавам:

доц. Георги Лозанов

Председател на СЕМ

КРИТЕРИИ ЗА ОТГРАНИЧАВАНЕ НА МАЛОВАЖНИТЕ СЛУЧАИ ПРИ ИЗВЪРШЕНО НАРУШЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА РАДИОТО И ТЕЛЕВИЗИЯТА ИЛИ ДРУГИ ЗАКОНИ, ПРИЛАГАНИ ОТ СЪВЕТА ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

Съветът за електронни медии на свои заседания на 25 май 2010 г. и на 22 юни 2010 г. разгледа и прие критериите за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на Закона за радиото и телевизията и/или други закони, констатирани от длъжностните лица към Съвета.

Съветът за електронни медии обсъди следните общи положения, отнасящи се до административните нарушения и наказания:

Според чл. 6 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

Административните наказания се налагат в съответствие с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ЗАНН, в която се сочи, че след като прегледа преписката, наказващият орган преценява дали нарушителят е извършил деянието виновно и ако няма основание за прилагането на чл. 28 и 29 ЗАНН, издава наказателно постановление, с което налага на нарушителя съответно административно наказание. Когато се установи, че деянието не е нарушение, че нарушението не е извършено от лицето, посочено като нарушител, или че то не може да му се вмени във вина, наказващият орган прекратява преписката с мотивирана резолюция (чл. 54 от ЗАНН).

На юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи (чл. 83 от ЗАНН). Отговорността на юридическите лица е обективна – при тези нарушения административнонаказващият орган не е необходимо да установява вината на нарушителя.

На следващо място, в чл. 28 от ЗАНН е предвидена възможност за „маловажни случаи” на административни нарушения наказващият орган да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи „маловажните” случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява „маловажен” случай на административно

нарушение, наказващият орган следва да приложи чл. 28 ЗАНН и да освободи от административнонаказателна отговорност нарушителя. Преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол (в този смисъл Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на Общото събрание на наказателната колегия във Върховния касационен съд на Република България).

За да приеме критериите за отграничаване на маловажни случаи на нарушения на ЗРТ и други специални закони, за спазването на които надзорът се осъществява от СЕМ, с оглед прилагането на чл. 28 от ЗАНН, Съветът за електронни медии, взе предвид следното:

1. Преценката относно наличие на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН се извършва от административнонаказващия орган, като за маловажни случаи на нарушения на Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) или други закони, констатирани от длъжностните лица на СЕМ, председателят на Съвета за електронни медии може да не издаде наказателно постановление и да предупреди нарушителя писмено, че при повторно нарушение ще му бъде наложено административно наказание (чл. 28 от ЗАНН).

2. Маловажността на случая се извежда от съвкупната преценка на обстоятелствата, които имат значение за конкретната степен на обществена опасност на деянието. Когато деянието разкрива ниска степен на обществена опасност при наличие на съвкупност от многобройни смегчаващи отговорността на нарушителя обстоятелства, които обосновават квалифицирането на извършеното от него административно нарушение като маловажен случай, административнонаказващият орган следва да приложи чл. 28 от ЗАНН.

3. За маловажен случай може да се приеме извършено първо нарушение от доставчик на медийни услуги или от предприятие по смисъла на чл. 125в от ЗРТ. Като първо нарушение следва да се счита нарушението на конкретен текст на ЗРТ или на друг закон (Закона за здравето и др.), констатирано от длъжностно лице на СЕМ, за което на нарушителя до момента няма съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) или има съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), но производството не е завършило с издаване на наказателно постановление от председателя на СЕМ или на нарушителя не е отправено писмено предупреждение по чл. 28, б. "а" от ЗАНН.

4. Не следва да се приемат за маловажни случаите, независимо от поредността на нарушението от дадено лице, когато недвусмислено са нарушени разпоредбите относно:

- ✓ принципите на осъществяване на дейността на доставчиците на медийни услуги (чл. 17, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗРТ);
- ✓ разпоредбите, касаещи защитата на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните (чл. 17, ал. 2 и ал. 3 от ЗРТ);
- ✓ разпоредбите, касаещи недопустимостта на създаване или предоставяне за разпространение на предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, (чл. 17, ал. 2; чл. 10, ал. 1 от ЗРТ);
- ✓ разпоредбите, свързани със съдържанието на рекламите (чл. 75, чл. 77 и чл. 80, ал.1 от ЗРТ).

5. При преценката за маловажност следва да се вземе предвид до какъв брой потребители достига дадена услуга (линейна или нелинейна) или предприятието извършва дейност в много малки населени места. В тази връзка следва да се приеме, че нарушение, извършено от доставчик на медийни услуги (оператор), разпространяващ програмата си или доставящ услуги на територията на цялата страна, логично ще достигне до много по-голям кръг от зрители или слушатели, отколкото същото нарушение в програмата на доставчик на медийни услуги, които достигат до ограничен брой потребители (радио- или телевизионен оператор, чиято програма се разпространява с местен териториален обхват). Същото се отнася и до предприятието, което извършва дейност в много малки населени места (или 1 малко населено място).

6. Преценката на административнонаказващия орган трябва да обхване цялостното поведение на нарушителя, като се извърши проверка дали нарушението е инцидентно или в дейността на доставчика на медийни услуги (оператора) се наблюдават и други нарушения на ЗРТ, както и дали доставчикът на медийни услуги (операторът) е променил поведението си, в случай, че е имал наложени санкции за други нарушения на ЗРТ. Преценката относно предприятието по чл. 125в от ЗРТ следва да обхване въпросите дали е предоставило след съставянето на акта за установяване на административното нарушение в СЕМ необходимата информация или е прекратило дейността си, но е пропуснало да уведоми КРС да го заличи от публичния регистър по чл. 33, ал. 1, т. 1 от ЗЕС и след съставяне на АУАН е заличено и т.н.

7. При преценката следва да се вземе предвид и доколко нарушението е извършено в резултат на извънредни обстоятелства – например техническа повреда, аварийна ситуация или подобни. Извънредността на обстоятелствата следва да е доказана по достатъчно убедителен начин от нарушителя.

С оглед изложеното Съветът за електронни медии ще приема за маловажни случаите на извършено нарушение на Закона за радиото и телевизията и/или други закони при следните критерии:

1. Първо нарушение на конкретния текст от закона, извършено от доставчика на медийни услуги (радио- или телевизионния оператор) или от предприятието по смисъла на чл. 125в от ЗРТ;
2. Доставчикът на медийни услуги или предприятието по смисъла на чл. 125в от ЗРТ не са се облагодетелствали от извършеното нарушение;
3. Програмата или услугата, в която е констатирано нарушението, достига до малък брой потребители (в зависимост от реално достигната аудитория) или предприятието извършва дейност в много малки населени места (или 1 малко населено място);
4. Цялостната фактическа обстановка, при която е извършено нарушението.